కథా కౌముది

వెలుగుబాట ఓట్రు ప్రకాష్ రావు

"వెంకటనరసింహరాజువారిపేట మా సొంత ఊరు. మా ఊరికి ఒక ప్రత్యేకత ఉంది.మా ఊరి రైల్వే స్టేషన్ పేరు భారతదేశపు రైల్వేస్టేషన్ పేర్లలో అతి పొడవైన పేరుగా రికార్డుకు ఎక్కింది" అంటూ తన ఊరి గురించి కొత్తగా చేరిన క్లర్క్ తో చెబుతున్నాడు జయరాం. జయరాం కు వారి ఊరంటే అభిమానం ఎక్కువ.

"రైలు, బస్సు నందు వెళ్లాలంటే అంత పెద్ద పేరు చెప్పి టికెట్ తియ్యాలా సార్?"

"ఎవరు చెబుతున్నారు..... అందరూ 'తడుకుపేట' అని పిలుస్తారు " అని సమాధాన మిచ్చాడు జయరాం . మేనేజర్ పిలుస్తున్నాడని ప్యూన్ చెప్పడంతో ఆ క్లర్క్ వెళ్లి పోయాడు.

" జయరాం , నీ పెళ్లి తిరుపతి కొండ పైన జరగడం వల్ల తిరుపతికి వచ్చి అలాగే తిరిగి వచ్చేసాం ....ఈ సారి తిరుపతికి వస్తే రైల్వేస్టేషన్ పేర్లలో పొడుగైన పేరుగల మీ వూరు కూడా చూడాలి."అన్నాను

"తప్పకుండా రండి "అంటూ సంతోషముతో ఆహ్వానించాడు.

"మనం ముగ్గురం మూడు సంవత్సరాల క్రితం ఒకే రోజు ఈ సెక్షన్ లో చేరడం వల్ల మన మధ్య మంచి పరిచయం ఏర్పడింది.రెండు సంవత్సరాల క్రితం వివాహం చేసుకొని కాపురం పెట్టావు.ఇంతవరకు మీ అమ్మ ఇక్కడకు రాలేదు ....ఎందుకని?" అడిగాడు హరిప్రసాద్.

చాలా రోజులుగా నేను అడగాలనుకొన్న ప్రశ్నను హరిప్రసాద్ అడగటంతో జయరాం నుండి ఎటువంటి సమాధానం వస్తుందాని వాడివైపు ఆసక్తిగా చూడసాగాను.

"నేను ఎనిమిదవ తరగతి చదువుతున్నప్పుడు మా నాన్న చనిపోతే నా కోసం ఇంటిముందు ఉదయంవేళలో ఇడ్లీ వడలు అమ్ముతూ చాలా కష్టపడుతూ చదివించింది. నేను ఉద్యోగంలో చేరిన తరువాత నా బలవంతం వల్ల ఇడ్లీ వ్యాపారం మానుకొంది. మా వూరిలో మా అమ్మకు ఒక్క క్షణం తీరిక ఉండదు మా అమ్మ ఈదున్న

ఆడవారు మా ఇంటిలో కూర్చొని బాతాఖానీ వేస్తుంటారు. ఇక్కడకు అమ్మను పిలుచుకొనివస్తే పంజరంలో చిలుక బతుకవుతుందని పిలుచుకొని రాలేదు." అన్నాడు జయరాం .

"నువ్వు మరీ ఎక్కువగా బిల్డ్ అప్ ఇస్తున్నావు "అన్నాను నేను.

"మూడు సంవత్సరాలక్రితం ఈ హైదరాబాద్ ఒకేరోజు మనం ముగ్గురం ఉద్యోగంలో చేరాము. ఆ తరువాత కొంతకాలానికి ఈ కాలనీలో ప్రక్క ప్రక్కనే కాకపోయినా కాస్త దూరంలో అపార్ట్ మెంట్ కొన్నాము. ఈ కాలనీ వాసులందరూ ఎవరికి వారే యమునాతీరే అన్నట్టుగా ఒకరినొకరు పట్టించుకోకుండా ఉండటం మీకు తెలీదా"

"కానీ మనమధ్య పరిచయం బాగుందిగా......"అన్నాడు హరిప్రసాద్.

"మన మధ్య పరిచయమా ......నేను కాపురం పెట్టిన రెండు సంవత్సరములలో మీ ఇద్దరి ఇండ్లకు నేను మా ఆవిడా కలసి రెండు సార్లు వచ్చాము అలాగే మీరూ మా ఇంటికి రెండు సార్లు వచ్చారు.నేను మిమ్మల్ని తప్పు పట్టటానికో కించపరచటానికో చెప్పడం లేదు.ఇంటర్నెట్, సెల్ ఫోన్, టీవీ సీరియల్స్ ప్రవేశించి అందరి జీవితాలనే మార్చివేసింది.మా అమ్మ ఇక్కడికి వస్తే జైలు జీవితం లా గడపవలసి వస్తుందని ఇంతవరకు రమ్మని నేను బలవంతం చెయ్యలేదు."అన్నాడు జయరాం

"నువ్ చెప్పింది నిజమే మా ఎదురింటి ప్లాట్ బామ్మతో ఇంతవరకుమాట్లాడలేదు."అన్నాడు హరిప్రసాద్.

★ ★ ★ ★

ఆఫీస్ కాంటీన్ నందు మేము ముగ్గురం టీ త్రాగు సమయాన "ఈ రోజు సాయంత్రం నేను మా ఊరికి వెళ్తున్నాను,వెళ్లి మా అమ్మ కు ఆరోగ్యం బాగోలేదట. కళ్ళు తిరుగుతుందని నగరి లో ఒక ఆసుపత్రికి తీసుకుని వెళితే తిరుపతి కి వెళ్ళమని సలహా ఇచ్చారట .ఇక్కడ వైద్యంచేయించడానికి పిలుచుకొని వస్తాను "అన్నాడు జయరాం .

పది రోజులు గడిచింది.

వారం రోజులుగా జయరాం ఇంటికి వెళ్లి వాళ్ళ అమ్మని పలకరించాలని అనుకొంటూనే వుంటాను. ఏదో ఒక చిన్న అవాంతరములు దానికి తోడు సోమరితనం ......ఈ రోజు వెళ్లదామనుకొన్నాను ,ఆఫీస్ పని ముగించుకొని ఇంటికి వచ్చే సరికి రాత్రి ఎనిమిది గంటలు దాటింది.రేపు ఆదివారం ....ఉదయం తప్పకుండా వెళ్లి పలకరించాలి అనుకొంటూ కాలింగ్ బెల్ నొక్కాను.

మా ఆవిడ తలుపులు తీసింది."గోవిందమ్మా ....గోవిందమ్మా ..."ఎదురింటామె దీనంగా పిలవడం విన్నాను.

ఎదురింటిబామ్మకు ఒక కాలు ఒక చెయ్యి పని చెయ్యదు. అతని కొడుకు కోడలు ఉద్యోగస్తులు. జబ్బుతోపడిఉన్న ఆమెకు సపరిచర్యలు చేయడానికై గోవిందమ్మను పనిలో పెట్టారు. ఆమె ఆ ఫ్లాటులో వారు చిన్నచిన్న పనులకు పిలిస్తే వారిచ్చే చిల్లర డబ్బులకై అటూ ఇటూ తిరుగుతుంది.

"గోవిందమ్మా ...." మరలా బాధాకరమైన గొంతు పాపం అతనికి ఎంతటి అవసరమైన సహాయం కావలసి వచ్చిందో ' అనుకొంటూ జాలిపడ్డాను.

మా ఆవిడ తలుపులు మూసి గడియపెడుతూ "తలుపులు తెరిస్తే చాలు ఆ ముసలామె అరుపులు ...ఇద్దరూ బాగా సంపాదిస్తున్నారు ఏదైనా మంచి ఆశ్రమంలో చేర్పించాలన్న జ్ఞానం కూడా లేదు " గొణుక్కుంటున్నట్టుగా అంది మా ఆవిడ.

నేను స్నానం చేసివచ్చి సోఫా పై కూర్చున్నాను. కాలింగ్ బెల్ శబ్దానికి ఎవరా అనుకొంటూ తలుపులు తీశాను ఎదురుగా జయరాం అమ్మ అనుకొంటాను .

"ఏమిటయ్యా యాదగిరీ గుర్తుపట్టావా ...నేను జయరాం అమ్మ... లక్ష్మమ్మను . రెండేళ్ల క్రితం మా జయరాం పెళ్ళిలో చూసాను. మా అబ్బాయికూడా నీతో కలసి ఇప్పుడే ఇంటికి వచ్చినట్లు చెప్పాడు. మీ ఇంటి నంబర్ తీసుకొని వెతుక్కొంటూ వచ్చాను."

"నమస్కారం అమ్మా ....ముందు లోనికి వచ్చి కూర్చోండి మిమ్మల్ని ఎలా మరచి పోతాను. జయరాం ఎప్పుడూ మీగురించే చెబుతుంటాడు. డాక్టర్లు అన్ని పరీక్షలు జరిపించి మీకు ఏ జబ్బు లేదని చెప్పారని జయరాం సంతోష పడ్డాడు."అన్నాను. ఆమె కుర్చీలో కూర్చొన్న తరువాత మా ఆవిడను పరిచయం చేసాను. వారి బాగోగులు విచారించింది. ఎవరొచ్చినా మంచినీరు తెచ్చి ఇచ్చే అలవాటు మా ఆవిడకుంది. మంచి నీరు తీసుకొనిరావడానికి లోనికి వెళ్ళింది.

అప్పుడే "గోవిందమ్మా ....గోవిందమ్మా ...." దీనంగా పిలుస్తున్న ఎదురింటి మనిషి గొంతు విని "ఎవరు యాదగిరీ" అడిగింది. ఆమె పరిస్థితి వివరించి చెప్పగానే "అయ్యో అలాగా ....నేనిప్పుడే చూసి వస్తాను ."అంటూ వెళ్ళింది

సుమారు అర్ధగంట తరువాత వచ్చారు " ...పాపం నిగ్రహించుకోలేక అలాగే మలమూత్రములు.....ఆ గోవిందమ్మ ఇంటికెళ్ళినట్లుంది.... ఆ సంగతి తెలీక దీనంగా పిలుస్తోంది.నేను ఆమె బట్టలు తీసి , శుభ్రం చేసి వేరే దుస్తులు వేసి వస్తున్నాను."అంది

మొదటిసారి నా జీవితంలో మనిషిలోని దేవతను చూస్తున్న అనుభూతి కలిగింది.

★ ★ ★ ★ ★

ఒక రోజు మా ఆవిడ బాత్ రూమ్ లో జారిపడటంతో కాలు ఫ్రాక్చర్ అయింది. కాలుకు ఆపరేషన్ చేసి స్టీల్ ప్లేట్ వేశారు. వారం రోజుల తరువాత డిశ్చార్జ్ చేస్తూ మరో పదిహేనురోజులు మా ఆవిడ మంచం పైననే ఉండాలన్నారు. ఆఫీస్ కు సెలవుపెట్టి అన్ని పనులు నేనే చూసుకొంటున్నాను.

"పనిమనిషి ఎక్కడా దొరకలేదు...నీవు మంచినీరు ఎక్కువగా త్రాగడం వల్ల .....ఎక్కువ సార్లు .... నీరు త్రాగడం కొద్దిగా తగ్గించు." అంటూ మా ఆవిడ యూరిన్ బేసి ను ఇబ్బంది పడుతూ తీసుకెళ్లి ఖాళీ చేసి తెచ్చాను

మా ఆవిడా కనులు చెమ్మగిల్లడం గమనించాను . .'''నడిచేంతవరకు ఆ ఆసుపత్రి నందు ఉండివుంటే బాగుండేది''' బాధతో గొణుక్కొంటున్నట్టుగా అంది. ఆ మాటలు నా గుండెలో ముల్లులా గుచ్చుకొన్నట్లనిపించింది. నీరు త్రాగడం తగ్గించుకో అంటూ చెప్పి తప్పుచేసానన్న భావన కలిగింది

"యాదగిరీ....యాదగిరీ నిదురపోతున్నావా?" అన్న లక్ష్మమ్మ గారి మాటలు విని కళ్ళు తెరచి "రండమ్మా, కూర్చోండి " అన్నాను.

“ మరలా నాకు కళ్ళుతిరగడం ప్రారంభిస్తే ఆసుపత్రికెళ్ళాను.నీ భార్యకు ప్రమాదం అయిన రోజే నేను మరో ఆసుపత్రిలో చేరాను. ఆ పరీక్ష....ఈ పరీక్ష అంటూ చివరకు ఈ రోజు డిశ్చార్జ్ చేస్తూ మీకు ఏ రోగమూ లేదంటూ చెప్పారు.."అంటూ చెప్పిన తరువాత మా ఆవిడ కాలు గురించి వివరంగా అడిగి తెలుసుకొంది .

"యాదగిరీ నీతో ఒక ముఖ్యమైన విషయం చెప్పాలి.ఈ సమయంలో మందులు ఎక్కువగా వాడుతుండటంవల్ల శరీరం బాగా వేడెక్కుతుంది. అందుకే నీరు ఎక్కువగా త్రాగటం అలవాటు చేయించాలి నీరు ఎక్కువగా త్రాగటంవల్ల నీకు పని ఎక్కువ అవుతుందని నీరు త్రాగడం తగ్గించినా నీవు బలవంతం చేసి త్రాగించాలి. ఇప్పుడు కాస్తా వేడినీరు తీసుకునిరా ...."అంది.

వేడినీరు తెచ్చిపెట్టగానే “నువ్వెళ్లు నేను వేడినీటిలో పిండిన గుడ్డతో శరీరం తుడిచి దుస్తులు మార్పిస్తాను. "అంది నేను మరో గదికి వెళ్ళాను .

కొంత సమయం గడచినా తరువాత "యాదగిరీ"అంటూ పిలవగానే వచ్చాను. "ఇప్పటికే చాలా సమయం అయింది నేను రోజూ వస్తుంటాను" అని చెప్పి బయలుదేరింది

" నేను నిన్ను నీరు ఎక్కువగా తాగవద్దంటూ చెప్పడం ఎంత పెద్ద పొరపాటు తెలుసుకున్నాను.ఐ యాం సారీ " అంటూ మా ఆవిడ చేతిని పెట్టుకొన్నాను .

“ఆఫీస్ కు సెలవుపెట్టి మీరు చేస్తున్న పనులు చూస్తుంటే నాకే బాధగా ఉంది.అయినా మీరేమి తప్పుగానో కోపంతోనో ఏమీ అనలేదు. దగ్గర బంధువులు ఎవరూ దగ్గర్లో లేరు. ఉన్న దూరపు బంధువులు చుట్టపు

చూపుగా ఆసుపత్రిలో వచ్చి పలుకరించి వెళ్లారు. ఆ బామ్మ నా శరీరాన్ని వేడినీటిలో పిండిన గుడ్డతో తుడిచి నందువల్ల ప్రాణానికి హాయిగా ఉందండీ "అంది .

ప్రతి రోజు ఏదో ఒక సమయంలో వచ్చిమా ఆవిడా శరీరాన్ని వేడినీటి గుడ్డతో తుడిచి దుస్తులు మార్చి వెళ్ళేది

"మీరు కాయగూరలకై మార్కెట్ వెళ్ళినప్పుడు నేను ఒంటరితనంతో బాధపడ్డాను. అనారోగ్యంతో వున్నవారు ఒంటరిగా ఎంతటి కల్లోలానికి గురవుతారో అనుభవపూర్వకంగా తెలుసుకున్నాను పాపం ఒంటరిగా ఉన్న ఎదురింటామెకు ఓదార్పు చెప్పేవారులేక , అవసారాలకు సహాయం చేసే వారు లేక ఎంతటి నరకాన్ని అనుభవిస్తున్నారో అర్థం చేసుకొన్నాను. ఒక్క సారి కూడా మానవత్వంతో సహాయ పడలేదు.సాటి మనిషిని ఏమాత్రం పట్టించుకోకుండా నేను ఏమి సాధించాను అన్న ప్రశ్న నాలో కలుగుతోంది "అంది మా ఆవిడ

★ ★ ★ ★ ★

ఇంటికొచ్చి పదిహేనురోజులు పూర్తికాగానే ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్ళాను. కాలుకున్న కట్లు విప్పి, కర్రలతో నడవడం చెప్పించారు. ఆసుపత్రినుంచి ఇంటికి టాక్సీలో బయలుదేరాను,

మా ఎదురింటి ముందు గుంపుగా ఉండటం చూడగానే నాలో ఏదో అనుమానం.......అనారోగ్యంతో ఉన్న ఆమె మరణించిందా అన్న అనుమానం కలిగింది. ఎదురింటారామె వాలు కుర్చీలో కూర్చొని ఉండటం చూసి ఆశ్చర్యపోయాను.ఎప్పుడూ నేలమీద పరచిన దుప్పటి మీద పడుకొనే ఆమె ఈ రోజు వాలు కుర్చీలో కూర్చొని ఉండటం వింతగా తోచింది.

ఆమె ప్రక్కనున్న జయరాం అమ్మ నన్ను చూడగానే లేచి వచ్చి "యాదగిరీ, డాక్టర్లు ఏమి చెప్పారు?"అనడిగారు.

ఆమెకు సమాధానం చెప్పినతరువాత చివరగా “ఇంతమంది ....ఇక్కడ? "అంటూ ప్రశ్నించాను.

"పట్టణాలలో అనారోగ్యంతోనున్న వృద్ధ మహిళల అవసరాలకు సేవ చేసేవారు లేక పలకరింపులు నోచుకోక ఏకాకిలా ఒంటరితనంతో గడపడం గుర్తించాను, మా తడుకు పేటలో అనారోగ్యంతోనున్న వారిని ఆరోగ్యంతోనున్న వారు వెళ్లి పలకరించడం వల్ల వారిలో మానసికానందం కలిగేది. అలాంటి వాతావరణం ఇక్కడా కల్పించాలనుకొన్నాను. వీరందరూ సహకారించారు. అందులో భాగంగా ఇప్పుడు ఈమెకు తోడుగా ఉంటూ మాట్లాడుకొంటున్నాం"అన్నారు.

" లక్ష్మమ్మ గారు ఈ కాలనీలో ఉన్న అన్ని ఇండ్లకు వెళ్ళి వృద్ధ మహిళలతో కలసి మాట్లాడి అన్ని వివరములు సేకరించారు.ఈ కాలనీలో మొత్తం పాతిక మంది వృద్ధ మహిళలు ఉండవచ్చని అనుకొన్నాం .కానీ మొత్తం యాభై రెండు మంది వున్నారని చెబితే అందరూ ఆశ్చర్యపడ్డాము. అందులో అనారోగ్యంతో బాధపడేవారు, కోడళ్ళు కొడుకుల ప్రవర్తనతో బాధపడేవారు సుమారు 20 మంది ఉన్నట్లు తెలిపారు. ఈమె లాగా ఎక్కడకూ వెళ్లలేని స్థితిలో ఆరుమంది మంది ఉన్నట్లు గుర్తించారు. మిగిలిన వారిలో ఎక్కువశాతం పంజరంలో చిలుకలా జీవితాన్ని గడుపుతున్నారు. నిన్నటి రోజున అందరినీ ఒక్కటిగా కలిసే ఏర్పాటు చేశారు .తమతమ సమస్యలు చెప్పడం ....చర్చించి పరిష్కార మార్గాలు సూచించడం జరిగింది."అంది ఒక ముసలామె .

"నా ఫ్లాట్ లో ఒంటరిగా ఉంటున్నాను.మా పిల్లలు అమెరికాలో ఉంటున్నారు. ప్రతి ఆదివారం ఫోన్లో మాట్లాడుకొంటాము. ఇక్కడ ఒంటరిగా ఫ్లాట్లో ఉన్న సమయాన పొరపాటున మరణించినా శవం కుళ్లేంతవరకు పట్టించుకొనే వాళ్ళు లేరని బాధపడుతూ ప్రతిరోజూ భయపడుతూ తలుపులు మూసిపడుకొనేదాన్ని. లక్ష్మమ్మగారి దయవలన వృద్ధులందరు కలిసాము. నేను ఉదయం నిదురలేవడానికి కాస్త ఆలస్యం అయినా తలుపులు తట్టి కుశలములు విచారించడానికి వీళ్ళు ఉన్నారన్న తృప్తి నాలో కలిగింది." అంది ఒకామె .

"ఆ మధ్య ప్రముఖ గాయని 82 సంవత్సరాయలు పైబడిన ఆశా భోస్లే గారు 'సరిహద్దు సైనికులను ఉత్తేజ పరిచేందుకు అక్కడ వెళ్ళి పాటలు పాడతాను'అని ఒక సభలో ప్రకటించారు.సమాజాభివృద్ధికి తనవంతు నేను సైతం అంటూ ఏదో ఒక సాధన చెయ్యాలని అన్న ఆమెను పొగడకుండా ఉండలేము అలాగే ఈ లక్ష్మమ్మ గారు ఎవరికివారే అన్నట్టుగా ఉండకుండా నేను సైతం అన్నట్లు నడుచుకోవాలని ఒక మంచి మార్గాన్ని చూపించారు.నేడు సమాజానికి కావాల్సింది జాతి మత కుల సంఘాలు కాదు . మహిళా వృద్ధుల సంఘాలు " అంది ఒకామె

"పట్టణాలలో వృద్ధులు ఒకరినొకరు మాట్లాడుకొంటుంటే ఎన్నో సమస్యలకు పరిష్కారాలు.....వృద్ధుల ఆశ్రమాల వైపు చూడవలసిన అవసరం ఎవరికీ రాదు" వృద్ధ మహిళా

బుద్ధుడు,బాపూజీ మదర్ థెరిస్సా గారు సేవా ధర్మాన్ని చేతుల్లో చూపించి గొప్ప సాధన చేశారు.వారి అడుగుజాడల్లో నేను సైతం అన్నట్టుగా మహిళా వృద్ధులను వెలుగు బాటలో నడిపించటానికి పూనుకొన్న ఆ లక్ష్మమ్మ గారికి మనసులోనే కృతజ్ఞతలు తెలుపుకొన్నాను.

Click here to share your comments